

[Iver Poulsen.]

og det samme gælder vore gamle statshospitaler, hvor vi kan se syge mennesker, der lider måske af den alvorligste sygdom, man kan komme til at lide af, nervesvækkelse — det er ikke noget, man kan sammenligne hverken med en sten for meget i galdeblæren eller en brækket ankel eller den slags ting, det er virkelig alvorligt syge mennesker — stuvet sammen op til 16 mennesker i samme stue. Og deres helbredelse er i hvert fald afhængig af, at de netop bliver uafhængige af deres omgivelser og kan gå og passe sig selv uden at blive irriteret og påvirket af andre mennesker. Det er virkelig en terapi, som her er nødvendig, men vi må opleve, at forholdene er sådan på mange af vore statshospitaler, som jeg her har nævnt, og vi synes, regeringen skulle tage sig sammen og lade være med at yde den rundhåndede hjælp, der gives til raske og arbejdsduelige mennesker, før vi har fået afvasket denne plet på vor sociale lovgivning.

Jeg ved jo ikke, om vi, de uafhængige, stadig væk skal tituleres som det sorte, reaktionære parti, der ikke kan unde gamle mennesker brødet og syge mennesker ophold på sygehus, men vi helmer ikke, før vi har fået disse forhold bragt i orden. Det kan regeringen tage til efterretning. Om så regeringen vil tage hensyn til, at vi fører det frem gang på gang, ved jeg ikke, men det vil blive sagt ved enhver lejlighed og sagt sådan, at vi nok skal få rejst en offentlig stemning for, at vi får vor sociale lovgivning bragt i orden.

Med hensyn til den højtærede handelsministers besvarelse af mit spørgsmål, så er det jo blevet drøftet noget allerede, og derfor skal jeg indskrænke mig til et par spørgsmål i forbindelse med besvarelsen.

Ministeren siger, at den 19. september tiltrådte et ministermøde ministerens indstilling til kongen om, at loven om pris- og avancementstop skulle ophæves ved kgl. anordning. Samme dag underskrev kongen anordningen, og der manglede altså kun offentliggørelse, for at anordningen skulle være trådt i kraft. Jeg mener ikke, det er indiskret at spørge den højtærede handelsminister: hvad skete der den 19. september og den 20. september, da handelsministeren havde sin samtale med den højtærede statsminister? Det ser noget uldent og ejendommeligt

ud, og jeg vil gerne spørge, om handelsministeriet virkelig ikke havde det administrative apparat i orden til at sætte loven om indseende med priser i kraft — den skulle jo erstatte prisloven — for hvordan kunne handelsministeren så lade kongen underskrive en anordning om ophævelse af prisloven med øjeblikkelig virkning den 19. september, hvis ikke disse administrative forhold var i orden?

Det ser højt besynderligt ud, for det vil faktisk sige, at handelsministeren ikke havde sørget for, at den lov, som det er regeringens mening skal erstatte den ophævede, kunne administreres. Var det hele så lidet gennemtænkt af den højtærede handelsminister og af den samlede regering, som gav handelsministeren tilslutning til, at loven skulle ophæves den 20. september? Der må være sket noget dér, som vi i et demokratisk samfund må have krav på at få at vide. For det kan jo ikke passe, at regeringen går ind for en kongelig anordning, som ophæver prisstoploven, uden at have fået tilslutning fra regeringens økonomiudvalg; det vil i hvert fald være helt uforvarsligt, og det venter jeg at den højtærede handelsminister vil give os en forklaring på.

Den forklaring, handelsministeren har givet, og den, han gav, da prisstoploven skulle være ophævet, synes jeg er temmelig beskæmmende. Ifølge dagspressen publicerede handelsministeren, at prisstoploven skulle ophæves i slutningen af september måned, og at denne ophævelse bl. a. kunne tages som en tillidserklæring til den danske handelsstand. 3-4 uger efter bøjer handelsministeren sig for et eller andet pres — det er jo ganske tydeligt — og forklarer udsættelsen med, at i stedet for den lov, der bliver ophævet, bliver der indført en anden, som er meget skrappe over for handelen. Det er lige det modsatte af en tillidserklæring. Det er en mistillidserklæring til de samme mennesker om det samme forhold, som ministeren gav en tillidserklæring om en måned før. Den slags minder for meget om et svajende siv, og det kan hverken give tillid til regeringen eller regeringens handelsminister.

Endelig vil jeg gerne sige om det dagsordensforslag, som er stillet af VK-partierne, at det viser med al ønskelig tydelighed, at